

سفر مهم وزیر دفاع چین به تهران؛ رئیس‌جمهور در دیدار ژنرال «وی فنگ‌هه» بر اجرای موفق برنامه همکاری‌های جامع ۲۵ ساله با یکن تأکید کرد
وزیر دفاع چین هم از ضرورت تقویت روابط بین ۲ کشور در شرایط بحرانی و ناآرام کنونی جهان گفت

همکاری امنیتی آفرین

تیتراهای امروز

یک نفس تا قدس

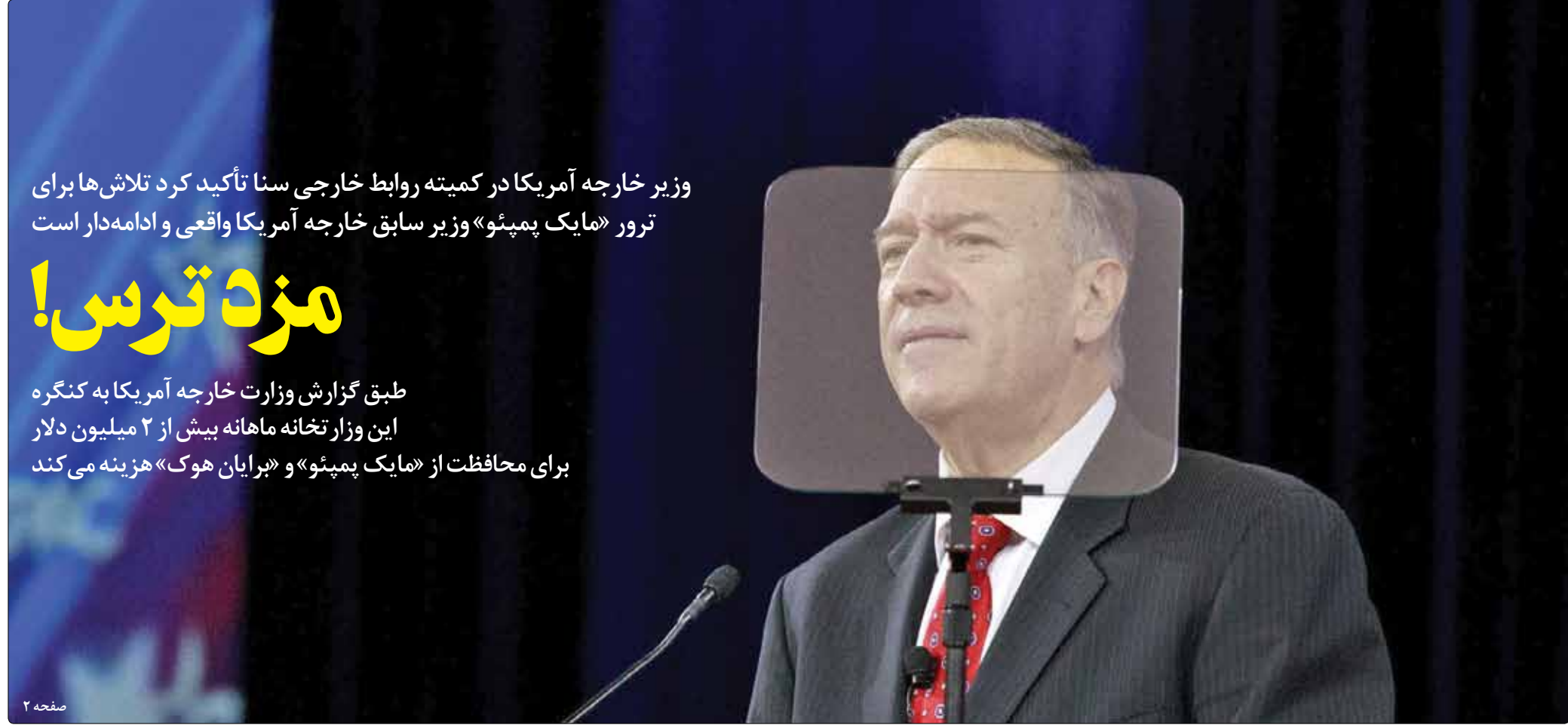
ویژنامه «وطن امروز» به مناسبت
چهل و سومین سالگرد روز جهانی قدس

تعداد بستری‌های کرونا به پایین‌ترین میزان
در یک ماه گذشته رسید

کرونا روی دور کند!

ضمیمه طنز راه راه
۱۹۶
تنها ۵ در صدمه‌رم توان خرید پنج ایرانی را دارند

طلای سفید خورونی!

وزیر خارجه آمریکا در کمیته روابط خارجی سنا تأکید کرد تلاش‌ها برای ترور «مایک پمپئو» وزیر سابق خارجه آمریکا واقعی و ادامه‌دار است

مزد ترس!

طبق گزارش وزارت خارجه آمریکا به کنگره این وزارتخانه ماهانه بیش از ۲ میلیون دلار برای محافظت از «مایک پمپئو» و «برایان هوک» هزینه می‌کند

مورد شکل بگیرد. با این حال همان‌طور که پیش‌تر آمد، جوان بودن این طرح به معنای ناپخته بودن آن نیست، چنانکه کارشناسی کامل روی آن انجام شده است. در واقع سندی که کمتر از سه سال پیش به سازمان ملل ارائه شد حاصل کار ۳-۲ ساله کارشناسان مختلف در قالب ۵ کمیته سیاسی، امنیتی، اقتصادی، اجتماعی و حقوق بین‌الملل بود. پس از شکل‌گیری کامل ساختار منسجم و مفاد مبتنی بر مبنای حقوقی بود که این طرح در سازمان ملل به ثبت رسید اما به خاطر تازگی موضوع برای جامعه بین‌الملل و بویژه کشورهای اسلامی و البته به خاطر وقوف‌های که شوک ناشی از ترور سردار بزرگ شهید حاج قاسم سلیمانی به وجود آورد و متعاقب آن همه‌گیری کرونا، عملاً باعث شد پیگیری لازم در این باره توسط هیات نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در نیویورک انجام نگردد و بدین ترتیب کارزار رسانه‌ای که برای این طرح تدارک دیده بودند، به تعویق افتاد.

با توجه به شرایطی که در حال حاضر در منطقه و جهان به وجود آمده، تنها طرحی که می‌تواند برای حل بحران فلسطین جولان دهد همین طرحی است که ایران پیشگام آن بوده است. از یک طرف معامله قرن ترامپ (طرح دوم) در غیاب او و حامیان سیاسی‌اش در واشنگتن و تل‌آویو، با وجود نمایش‌های رژیم صهیونیستی در زمینه عادی‌سازی روابط با کشورهای عربی به بن‌بست خورده است و از طرف دیگر طرح ۲ دولتی (طرح نخست) که بیشتر اروپایی‌ها از آن حمایت می‌کردند به خاطر ضعف اتحادیه اروپایی که حالا به واسطه درگیر شدن این قاره در جنگ اوکراین تشدید هم شده، بالاکلیف مانده است. مرجع پیگیری این طرح در حال حاضر دبیرخانه کنفرانس بین‌المللی حمایت از انتفاضه فلسطین است که فعلاً در ایران قرار دارد. در حقیقت نسخه اولیه طرح نیز در جریان افتاد که آن‌شاهانه به دنبال برگزاری نخستین جلسه کنفرانس در تهران بود. پس هر آنچه به آن ۹۵ کشور فلسطین رسیده بود. پس هر آنچه به آن ۶ درصد جمعیت اولیه یهودیان در سال ۱۹۱۷ اضافه شده، طی ۳۰ سال همگی از بیرون به این سرزمین مهاجرت کرده بودند. بنابراین این مهاجران، جزو ساکنان اصلی و واجد شرایط شرکت در همه‌پرسی خواهند بود. این همان حقیقتی است که باعث می‌شود آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها در عین اینکه طرح همه‌پرسی منطق با استانداردهای حقوق بین‌الملل است، آن را بایکوت کنند. واقعیت این است که این طرح هنوز در سپهر سیاسی جمهوری اسلامی ایران نیز به طور رسمی مطرح نشده و در حد همان اشارات مقام معظم رهبری باقی مانده است. هنوز هیچ همایش یا سخنرانی رسمی یا کارزار رسانه‌ای برای معرفی آن انجام نشده است. دلایلش چیست؟ به خاطر اینکه ما می‌خواهیم اول نمایندگان دیگر کشورهای بویژه کشورهای اسلامی در فرصتی گرد هم جمع شوند و درباره این طرح نظر بدهند، رایزنی انجام شود و جانشین دبیر کل جمعیت دفاع از ملت فلسطین

بررسی طرح سیاسی جمهوری اسلامی ایران برای برگزاری همه‌پرسی به منظور تعیین حق سرنوشت فلسطینی‌ها

سرنوشت فلسطین در صندوق رأی

گرفته شده است؛ کدام مردم فلسطین؟ مردمان اصیل شامل یهودیان، مسیحیان و مسلمانانی که اجدادشان قبل از اعلامیه بالفور در سال ۱۹۱۷ در این سرزمین تاریخی زندگی می‌کردند، نه نوادگان کسانی که بعد از بالفور در آنجا ساکن شدند. طبق پژوهشی که اینجانب انجام دادم، حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای از سال ۱۳۶۹ که زعامت رهبری انقلاب اسلامی را بر عهده گرفتند تا سال ۱۳۹۸ - یعنی زمانی که طرح مزبور از طرف جمهوری اسلامی ایران در مجمع عمومی سازمان ملل به ثبت رسید - ۴۲ مورد سخنرانی درباره راه علاج فلسطین داشته‌اند که در ۱۵ سخنرانی مشخصاً به موضوع برپایی همه‌پرسی و نظرخواهی از ساکنان اصیل فلسطینی اشاره کرده‌اند. جالب است بدانید که نخستین سخنرانی معظم‌له در این رابطه به ۲۸ مردادماه سال ۱۳۷۰ مربوط می‌شود که ایشان به عنوان نخستین فرد، نظریه اجرای همه‌پرسی در فلسطین برای تعیین نظام آینده سیاسی این کشور را به عنوان راه‌حل قضیه فلسطین - البته متعاقب مقاومت و ایستادگی - مطرح کردند.

وقتی به تنهایی صحبت از یک طرح سیاسی برای حل مسأله فلسطین می‌کنیم، ممکن است دیگران از جمله برخی کشورهای عربی چنین تعبیر کنند که جمهوری اسلامی ایران از مقاومت دست برداشته و وارد فاز سیاسی شده است در حالی که ایده طرح سیاسی از وقتی توسط مقام معظم رهبری ارائه شد، همواره تالی بحث مقاومت بود. ایشان از همان مرداد ۱۳۷۰ که در جمع آزادگان سرفراز برای نخستین‌بار از همه‌پرسی در فلسطین به عنوان یک راه‌کار صحبت کردند، به ۲ کلیدواژه معروف اشاره داشتند که در واقع ۲ روند مکمل یکدیگر هستند: «راه‌حل و راه علاج».

این طرح در اختیار همه کشورهای اسلامی برای اشنایی دولت‌های‌شان قرار گرفته است. طبیعتاً این طرح بسیار جوان است و نیاز به رایزنی و بازاریابی و معرفی بیشتری دارد، بویژه رسانه‌ها باید بیشتر به آن بپردازند. این جوان بودن اما بدان معنا نیست که با طرح بخت‌های مواجه نیستیم بویژه که روح این طرح، همان روح حق تعیین سرنوشت ملت‌هاست که حاکمیت کشورها در سازمان ملل بر اساس آن به رسمیت شناخته شده است. بر این اساس ملت فلسطین نیز مانند سایر ملل حق تعیین سرنوشت دارند اما آن زمانی که رژیم صهیونیستی به رسمیت شناخته می‌شود، هیچ مرجعی به آرای اکثریت فلسطینی ساکن در این سرزمین مراجعه کرده بود. هیچ وقت از فلسطینی‌ها نپرسیدند آیا شما هم می‌خواهید یک دولت مستقل تشکیل دهید یا خیر؟ به همین سادگی حق تعیین سرنوشت ملت فلسطین نقض شد. جمهوری اسلامی ایران نیز بر همین مبنا در طرح فوق خواستار مراجعه به آرای مردم فلسطین برای تعیین سرنوشت آنها شده است. یک سازوکار هم برای این تعریف در نظر

بین‌المللی بوده که اجازه داده شده سفارتخانه‌های فلسطینی در کشورهای مختلف ایجاد شوند. با همه اینها این طرح هنوز توفیقی حاصل نکرده است. اولاً بشدت توسط رژیم صهیونیستی که به شکلی متناقض در واقع به عنوان ضامن اجرایی ۴ طرف تشکیل‌دهنده کمیته صلح در سرزمین فلسطین در نظر گرفته شده، مورد مخالفت قرار می‌گیرد. ثانیاً بخش عمده جمعیت ملت فلسطین نیز با آن مخالفند، چرا که صاحب این دیدگاه اصیل هستند که این سرزمین تاریخی باید از نهر (رود اردن) تا بحر (دریای مدیترانه) امتداد داشته باشد. در مورد طرح دوم یا «معامله قرن» که توسط ترامپ و اعوانش معرفی شد نیز باید به این موضوع اشاره کرد که نه‌تنها در سازمان ملل به ثبت نرسیده بلکه اجماع جهانی هم درباره آن به وجود نیامده است. به عنوان مثال، اتحادیه اروپایی و روسیه آن را قبول ندارند، یعنی طرح دوم از ۳ ضلع بین‌المللی طرح ناکام اول نیز بی‌بهره است. این طرح فقط به خاطر قلدرامایی آمریکایی‌ها سرپا مانده است، همان آمریکای قدری که با نقض قوانین و موازین بین‌المللی ۲ مقام ارشد نظامی ۲ کشور عضو سازمان ملل را ترور می‌کند. بنابراین عمر «معامله قرن» نیز به پایان دوران ابرقدرتی آمریکا گره خورده است. این در حالی است که نقطه مقابل این طرح یکجانبه آمریکایی، طرح سومی است که توسط جمهوری اسلامی معرفی شده و کاملاً منطبق بر حقوق و موازین بین‌المللی و مسائل حقوق بشری نیز هست.

طرح سیاسی جمهوری اسلامی ایران برای حل مسأله فلسطین سال ۱۳۹۸ (۲۰۱۹) در قالب یک سند ۴ صفحه‌ای در مرحله‌ای در مجمع عمومی سازمان ملل ثبت شد. این طرح در اختیار همه کشورهای اسلامی برای اشنایی دولت‌های‌شان قرار گرفته است. طبیعتاً این طرح بسیار جوان است و نیاز به رایزنی و بازاریابی و معرفی بیشتری دارد، بویژه رسانه‌ها باید بیشتر به آن بپردازند. این جوان بودن اما بدان معنا نیست که با طرح بخت‌های مواجه نیستیم بویژه که روح این طرح، همان روح حق تعیین سرنوشت ملت‌هاست که حاکمیت کشورها در سازمان ملل بر اساس آن به رسمیت شناخته شده است. بر این اساس ملت فلسطین نیز مانند سایر ملل حق تعیین سرنوشت دارند اما آن زمانی که رژیم صهیونیستی به رسمیت شناخته می‌شود، هیچ مرجعی به آرای اکثریت فلسطینی ساکن در این سرزمین مراجعه کرده بود. هیچ وقت از فلسطینی‌ها نپرسیدند آیا شما هم می‌خواهید یک دولت مستقل تشکیل دهید یا خیر؟ به همین سادگی حق تعیین سرنوشت ملت فلسطین نقض شد. جمهوری اسلامی ایران نیز بر همین مبنا در طرح فوق خواستار مراجعه به آرای مردم فلسطین برای تعیین سرنوشت آنها شده است. یک سازوکار هم برای این تعریف در نظر

دکتر مهدی شکیبایی:*

دنیا ۳ طرح سیاسی عمده ناظر به حل مسأله فلسطین یعنی قدیمی‌ترین بحران برجامانده در نظام بین‌المللی داریم. ۲ طرح سیاسی که قدمت بیشتری دارند نتوانسته‌اند باعث برون‌رفت از بن‌بست فعلی شوند. طرح اول که توسط ایالات‌متحده، روسیه، اتحادیه اروپایی و سازمان ملل متحد پیشنهاد شده، معروف‌تر و مشهور به طرح «۲ دولتی» است که بر ایجاد ۲ دولت مستقل فلسطینی و اسرائیلی در سرزمین تاریخی فلسطین تأکید می‌کند. کمیته چهارجانبه صلح متشکل از طرف‌های مذکور این طرح را مورد حمایت قرار می‌دهد.

یادداشت

طرح دیگری طرح تک‌دولتی است که مطلوب صهیونیست‌ها و حامیان آنهاست و این اواخر دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور پیشین آمریکا نمایندگی اجرای آن را بر عهده داشت. بر این اساس باید یک دولت یکپارچه اسرائیلی درون اراضی فلسطین ایجاد شود به پایتختی بیت‌المقدس (اورشلیم)؛ قدسی که البته به طور کامل در اختیار حکومت یهودی قرار می‌گیرد. بخش‌هایی از نوار غزه در اختیار مصر و بخش‌هایی از کرانه باختری و جمعیت فلسطینی در اختیار فلسطینیان قرار می‌گیرد. به عبارت دیگر، از مساحت ۲۷ هزار کیلومترمربعی سرزمین تاریخی فلسطین، ۲۳ تا ۲۴ هزار کیلومترمربع آن بر اساس این طرح به چنگ اسرائیلی‌ها خواهد افتاد. سال‌های سال بود در داخل سرزمین‌های اشغالی، صهیونیست‌های دست‌راستی بویژه رهبری جریان لیکود، طرح دولت یکپارچه یهودی را دنبال می‌کردند که چیزی نبود جز همین طرح به اصطلاح صلح ترامپ یا «معامله قرن» که ترامپ و دامادش از آن پرده‌برداری کردند.

برخی استان‌های کشور هر چند از نظر تنوع زیستی و حضور گونه‌های حیات وحش بسیار غنی هستند اما وقوع این ۲ اتفاق تلخ به فاصله کمتر از ۴۸ ساعت، نشان‌دهنده آن است که آموزش‌ها و امکانات تخصصی به میزان لازم در چنین مناطقی وجود ندارد. تلاش برای زنده‌گیری خرس قهوه‌ای در توسل به لیزاری همچون تراکتور،لودر و موتوسیکلت و همچنین ترساندن پلنگ و شلیک به او از فاصله نزدیک و با ابزار غیراصولی را باید طنز تلخ حیات وحش ایران دانست؛ موضوعی که هر از گاهی تکرار می‌شود اما گویا با این شرایط نمی‌توان نقطه پایانی بر آن متصور بود. جای خالی فرهنگسازی و آموزش عمومی در چنین اتفاقاتی شدت احساس می‌شود و این سوالات و ابهامات را ایجاد می‌کند: «رسانه‌های محلی بویژه شبکه‌های تلویزیونی و رادیویی در استان‌هایی که میزبان گونه‌های حیات وحش هستند، چه برنامه‌های مستمر و موثری برای آگاهی‌بخشی به شهروندان دارند؟ چرا کمبود تجهیزات تخصصی برای زنده‌گیری حیوانات اطلاع‌رسانی نمی‌شود و مطالبه‌ای به صورت جدی در این زمینه وجود ندارد؟ آیا مقامات محلی برای جبران کمبودها و تأمین نیازهای اساسی حیات وحش پیگیری‌های لازم را انجام داده‌اند؟»

هرچند رئیس‌فراکسیون محیط‌زیست مجلس، فقر تجهیزات را دلیل تلف شدن گونه‌های حیات وحش دانسته است اما باید فسر آگاهی و فقر فرهنگ‌سازی را هم در این زمینه دخیل دانست. این نوع فقرها باید به صورت هم‌زمان درمان شود تا حیات وحش ایران از تونل وحشتی که در آن گرفتار شده است، خارج شود.

هر چند تعداد زیادی از مردم برای محیط‌زیست و حیات وحش احترام قائل هستند اما همان تعداد اندکی که هنوز این بینش و نگرش را ندارند، می‌توانند آسیب‌رسان باشند. همه ما انسان‌ها در همه جای دنیا باید یاد بگیریم به محیط‌زیست و حیات وحش احترام بگذاریم و بدانیم دوره رفتارهای ناشایسته و وحشیانه در این حوزه سپری شده و به پایان رسیده است.